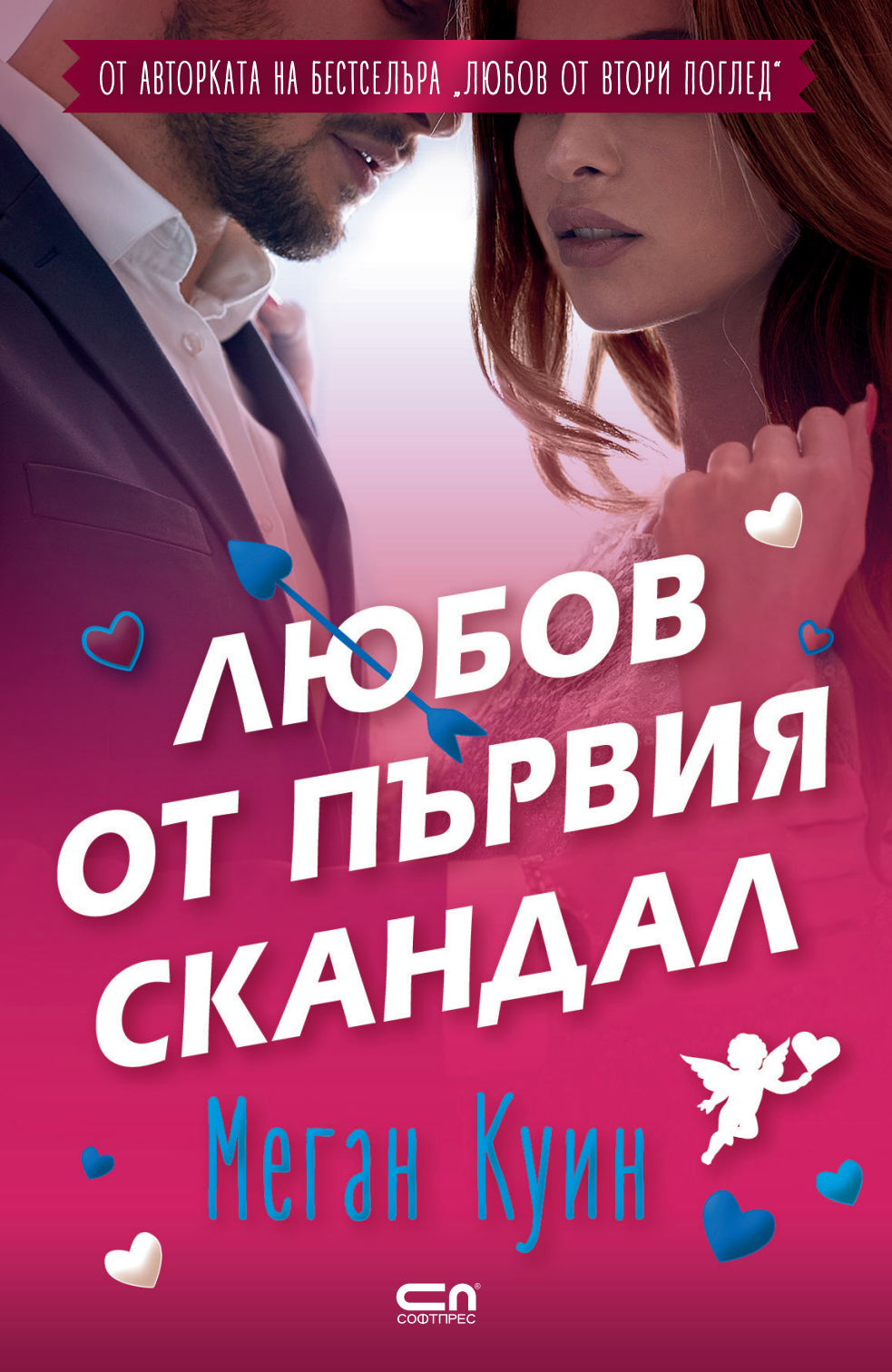

ОТ АВТОРКАТА НА БЕСТСЕЛЪРА „ЛЮБОВ ОТ ВТОРИ ПОГЛЕД“

**ЛЮБОВ
ОТ ПЪРВИЯ
СКАНДАЛ**

Меган Куин

Първа глава

КЕЛСИ

Подкаст „Било ни писано“

Алек и Луна

Келси: Добре дошъл, слушателю, в подкаста „Било ни писано“, където говорим с влюбени до уши двойки за начина, по който са се срещнали. Алек и Луна, много ви благодаря, че се присъединихте към мен днес.

Алек: За нас е удоволствие. Луна не можеше да спре да говори за теб.

Луна: Виновна. Обсебена съм от този подкаст.

Келси: Много ти благодаря. Тогава трябва да знаете как се случват нещата тук. Започваме, като вие двамата ни разказвате накратко как сте се запознали. Мислите ли, че можете да го направите?

Луна: Можем.

Алек: Тя ме накара да го упражня.

Келси: Ха-ха. Добре тогава, разказвай. Как вие двамата осъзнахте, че ви е било писано да сте заедно?

Луна: Брат ми и приятелят му се сгодиха и тъй като не можеха да си позволят голяма, изискана сватба, го записах за сватбено телевизионно шоу тип направи-си-сам, наречено „Сватбената игра“.

Алек: *Брат ми, Тад, беше младоженец гадняр и искаше да спечели голямата награда в края на шоуто – апартамент с изглед към Сентръл Парк, – така че ми насади вина и ме изнуди да му помогна.*

Луна: *На първия снимачен ден Алек реши, че съм асистентка и поиска да му донеса кафе.*

Алек: *Помолих, не поисках. Нека наричаме нещата с истинските им имена, но да, така направих. И можеш да си представиш как реагира малката усойница до мен.*

Луна: *Много бързо му изясних как стоят нещата. Той беше конкуренцията и се канех да го потопя.*

Алек: *Състезанието изобщо не ме интересуваше и броях дните до края му. После осъзнах какъв лош брат съм и колко тъжен е Тад, така че... положих усилия.*

Луна: *Усилия означава, че ме следваше из пекарната, за да се научи да прави торта.*

Алек: *Съборих някакви ядки, тя ми помогна да ги събера и ме разкри. Но се смили над мен и ми показа как да направя торта, за да помогна на Тад.*

Луна: *Онзи ден в моя апартамент промени всичко. Не гледах на него като на конкуренция. Виждах го като брат, който се опитва да бъде полезен.*

Алек: *Тя обича големите семейства. Малко след това я поканих на среща.*

Луна: *Оженихме се миналата пролет.*

– Вие двамата можете ли да спрете да се мляскате? Честно, дойдох тук, за да вечерям с вас, а не да ви гледам как си ближете лицата.

Лоти спира и поглежда през рамо.

– Но той мирише толкова хубаво. Помирисвала ли си го?

– Не съм, защото не ми е гадже.

Хъксли премества Лоти от себе си върху външния диван, който споделят, и повдига брадичката ѝ към устните си.

Любов от първия скандал

– Отивам да проверя какво става с пицата. – Той притиска нежна целувка към устните ѝ и след това става. – Келси, мога ли да ти долея?

Вдигам винената си чаша към него и казвам:

– Да, моля. Благодаря.

Хъксли има най-добрите вина. Той самият не пие много от тях, така че винаги се старая да разреда рафтовете му, когато им гостувам за вечеря, което се случва поне веднъж седмично. А това, че винаги сядаме навън, е мой избор. Хъкс и Лоти имат прекрасна къща в крайбрежен стил с бели стени и черни акценти точно до Бевърли Хилс, в Равнините. В задния двор има спиращ дъха инфинити басейн, който се простира по дължината на имота, и скъпи, но изключително удобни и практични мебели за открито. Високите палми добавят уединение. Дворът им е любимото ми място.

Когато той изчезва в къщата, Лоти се навежда към мен и пита:

– Келси, сещаш ли се вибратора, който ти показах онази вечер?

– Да?

Тя поглежда през рамо, за да провери къде е годеникът ѝ, и след това казва:

– Припаднах от него. Хъкс буквално трябваше да ме разтърси, за да дойда в съзнание. Оттогава отказва да го използва върху мен, независимо колко отчаяно го умолявам.

Запазвам изражението си неутрално и казвам:

– Не е ли прекрасно? Поздравления за силния оргазъм.

Веждите на Лоти се събират объркано.

– Хей, сарказъм ли долавям?

– Какво ме издаде? – Прехвърлям единия си крак върху другия, като ми се иска да не бях молила за още вино.

– Тъъ, отношението... Какво става, по дяволите?

Въздишам, поглеждам сестра си в очите и казвам:

– Много се радвам за теб, Хъксли и любовта ви, но аз съм вечно сама и ми е малко трудно да ви гледам отстрани.

– Ревнуваш ли?

– Да – отговарям, без да опитвам да избегна истината. Лоти е най-добрата ми приятелка и ѝ казвам всичко, колкото и зле да ме кара да изглеждам. – Много ти завиждам, че имаш тази всепоглъщаща връзка с мъж, който те боготвори, а аз нямам дори надежда за подобно нещо.

– Това не е вярно – казва Лоти, докато Хъксли се присъединява към нас и ни подава чашите с вино. – Ами Джей Пи?

– О, моля те – изпъшквам и след това поглеждам извинително към Хъксли. – Не се обиждай, знам, че ти е брат, но Джей Пи е идиот.

– Не се обиждам. Съгласен съм с теб – заявява Хъксли, премества ръката си зад Лоти и я придърпва към себе си, докато поднася бутилката бира към устните си.

– Защо да е идиот? – пита Лоти.

– Откъде да започна? – усмихва се Хъксли. Изглежда толкова спокоен и царствен. Ако Хъксли, Джей Пи и Брейкър – третият брат – не си приличаха толкова много визуално, бих поставила под съмнение роднинската им връзка.

Винаги съм харесвала Хъксли, дори когато Лоти го мразеше. Беше ми лесно да се разбирам с него, защото той е много бизнес настроен, умен е и умее да остава безпристрастен. Схватлив е, бърз в работните решения, помага с радост и обича дълбоко. Той е пълният пакет. Много съм благодарна, че Лоти го намери. Боже, ако Джей Пи имаше грам Хъксли в себе си, щеше да е поносимо да стоиш около него.

– Джей Пи е забавление, точно това, от което се нуждаеш – възразява Лоти. – Обичам те, Келси, но си малко спечена.

– *Не* съм спечена – защитавам се аз. – Просто знам какво харесвам и какво *не* харесвам. Повярвай ми, като ти казвам, че не харесвам Джей Пи. Той е дразнещ, има твърде високо мнение за себе си и честно казано, е твърде разпилян за мен.

– Прости факти – вмята Хъксли. – Келси заслужава повече.

– Това е брат ти – диви се Лоти.

– Няясно съм, скъпа. Но съм съгласен с Келси. Те двамата не си подхождат.

– Благодаря ти. – Отпивам от виното. – И тъй като сме на темата, искам да те уведомя, че мисля да се регистрирам в

Любов от първия скандал

новото приложение за запознанства. Нали се сещаш, онова с ресторанта за срещи на сляпо?

– Чакай, да не е това, за което Нойли Кларк от „Добро утро, Малибу“ не спря да говори? Същото, в което тя намери любовта? Как се казваше?

– „На сляпо“ – отвръщам аз.

– Да. – Тя щраква с пръсти към мен. – О, майчице, ти не интервюира ли нея и Джек в подкаста?

Кимвам.

– Да, оттам дойде вдъхновението. Тя ми разказа страшно много, докато не записвахме, и изглежда наистина интересно. Кой знае, може най-накрая да намеря някой, който е на моята вълна.

– Как работи? – пита Хъксли.

– През приложението всичко е анонимно, но всеки минава през проверка на историята, така да се каже, за да са сигурни, че никой не злоупотребява. След това приложението те свързва с хора. Не знаеш кой е човекът по име или по външен вид и се срещате в ресторант „На сляпо“, където хапвате и решавате дали си подходите. Като среща на сляпо.

– Това е доста изпитано – коментира Хъксли.

– Много ми харесва – добавя Лоти. – Боже, трябваше да се сетя за това, когато си търсех богат съпруг.

Ръката, с която Хъксли прегръща Лоти, се стяга около нея.

– Мисля, че се справи доста добре с поставената задача – коментира той.

Лоти обгръща бузата му и го придърпва към себе си за целувка.

– Не е зле, макар че можеш да бъдеш голям сърдитко.

Виждам как ръката на Хъксли се свива собственически около сестра ми и как ѝ шепне нещо в ухото. Ох, прекрасно, влюбени сте. **ВСИЧКИ МОЖЕМ ДА ГО ВИДИМ!**

Облягам се назад в креслото и пресушavam чашата си, докато те си шепнат нещо тайно, в което, честно казано, нямам никакво желание да участвам. Не че те са пожелали да участвам по някакъв начин.

Това, което искам, е да бъда част от връзка като тяхната, в която двамата сте толкова влюбени един в друг, че напълно забравяте света около вас, докато се губите в очите на партньора си.

Искам да бъда боготворена.

Искам да бъда важна в нечий живот.

Искам да съм човекът, на когото някой се обажда, когато се нуждае от съвет или има големи новини... или просто си умира да чуе гласа ми.

Искам да ме изненадват с цветя на прага на апартамента ми. Да ме отвлекат нанякъде, където никога не съм била. Да бъда в нечии мисли почти всяка секунда от всеки ден, защото някой не може да ме изкара от главата си.

Искам истинското.

И грозното.

Дребнавостта, която идва с връзките.

Закачките.

Споровете.

Смехът.

Любовта.

Романтиката.

Искам всичко. И да седя тук, да гледам как сестра ми преживява точно това, е, това ме кара да завиждам, но също така ме кара да осъзная, че ако искам всички тези неща, ще трябва да ги накарам да се случат. Не мога да седя и да чакам.

Ако искам любов, трябва да отида да я намеря.

– О, БОЖЕ, иде ми да повърна – казвам, докато разтърсвам ръце отстрани на тялото си. – Защо си помислих, че това е добра идея?

– Защото искаш да имаш връзка – казва Лоти спокойно от мястото на леглото ми, където седи с кръстосани крака.

– Така е, искам. – Кимам, докато се вирам в огледалото в цял ръст и оглеждам лилавата рокля без презрамки, която

Любов от първия скандал

избрах за срещата си тази вечер. – Наистина искам да имам връзка.

– И сама каза, че този мъж звучи добре. Харесва кучета, има собствен бизнес – нещо общо между вас – и тайно мечтае да участва в бой банда, което е просто очарователно.

– Така е. – Кимвам отново, без да откъсвам поглед от отражението си. – Това с бой бандата наистина ме грабна.

– И я ми припомни, кой беше любимият му цитат?

– „Бъз, приятелката ти! Уф!“² – казвам аз през кикот, докато се обръщам, за да проверя гърба си.

Лоти също се смее.

– Виждаш ли, освен всичко звучи и като приятна компания.

Обръщам се, този път към Лоти, и питам:

– Ами ако той е *Той*?

– Добре, не може да мислиш така. Трябва да си спокойна, овладяна и просто да се насладиш на вечерта. Не бива да избухваш в романтичните си фантазии и да го молиш да си родите бебета петнайсет минути след началото на срещата.

Поглеждам я гневно.

– Никога не бих го направила.

– Просто проверявам, защото преди малко ме попита дали лилавото подчертава твърде много вените на свивките на лактите ти. Кой пита подобно нещо?

Изпъвам ръце към Лоти и казвам:

– Мама ме е дарила с тези вени, твърде видими са. Не искам лилавото на тази рокля да ги прави още по-изпъкващи.

– С начина, по който тази рокля подчертава гърдите ти, съм почти напълно сигурна, че последното нещо, което той ще гледа, ще са вените на ръцете ти.

Притискам длани към гърдите си.

– О, господи, изглеждам ли сякаш се старая прекалено много?

² В оригинал: *Buzz, your girlfriend! Woof!* (англ. ез.). Цитатът е от филма „Сам вкъщи“ (1990). – б. пр.

– Неее – простенва Лоти. – Изглеждаш перфектно. Ако не тръгнеш скоро, ще закъснееш, а знам, че повече от всичко мразиш да закъсняваш.

– Вярно е. Да закъсняваш просто означава, че или си „регулатор на времето“ – това наистина съществува, – или не ти пука за времето на другите. А времето е единственото нещо в живота, което не можеш да върнеш.

– Да, знам. – Лоти става от леглото и ме повежда към вратата, но преди да успее да ме избута навън, аз се обръщам и я хващам за ръцете.

– Ами ако наистина е така, ако наистина е Той? Ще започна да се потя, когато го видя. Няма да мога да се държа нормално. Ами ако това е единственият ми шанс за любов?

– Не е единственият ти шанс, а среща на сляпо с непознат, който някакъв компютърен алгоритъм е сметнал за подходящ за теб.

– Доказал се алгоритъм. Процентът на успеваемост е деветдесет процента. Знаеш ли какъв натиск оказва това върху мен?

– Опорочаваш нещата. Трябва да е забавно, не плашещо.

– Нищо в срещите не е забавно. Ти изкара голям късмет с Хъксли. Може би и аз трябва да се поразходя из богатия квартал и да си потърся съпруг.

– Или можеш просто да излезеш с Джей Пи...

Това веднага успокоява нервите ми и аз отстъпвам от сестра си.

– Досега трябваше вече да си разбрала, че нямам никакъв интерес към него. Ще имам повече късмет на среща със стайно растение, отколкото с Джей Пи Кейн. А сега... – Понамествам роклята си. – ... ако ме извиниш, имам среща на сляпо.

– Едно споменаване на Джей Пи и всичко ти мина и си готова да тръгнеш?

– Да. – Вдигам чантата си и я прехвърлям през рамо. – Защото ако има нещо, което знам със сигурност, то е, че всяка среща е по-добра от среща с него.